

Publicerad 2011-06-14 21:55 av A-asuka

You and your fancy pants del - 37

Del 37 – krossad fot och blåslagen.

”Jag kunde ha gjort bättre!” klagade jag då en doktor lindade min fot bakom arenan. West sa inget han satt bara tyst bredvid mig på bänken.

”Det var min pappa! Det var för att jag såg pappa!” sa jag. West var fortfarande tyst.

”Åh tänk om jag inte kommer vidare!” sa jag.

”Lugn nu, det var bra! Du satt kvar tillräckligt länge för att kunna ha en chans!” sa West tillslut som verkade bli irriterad över mitt klagande.

Vi kunde höra domarna som snackade i mickarna ifrån arenan. Det var inte många deltagande kvar.

”Jag går och fixar mat, stanna här.” sa West och reste sig.

”Fixar? Ska du ut och brotta ner en ko?” frågade jag ironiskt. West himlade med ögonen.

”Köper då om du ska vara så noga!” sa han och gick. Men jag hade börjat förstå hans signaler mer, han var inte irriterad även om han lät så just nu, han var bara ironisk tillbaka. Om han verkligen var irriterad så kände man det. Det låg i luften och gjorde det tungt att andas.

Vi åt och småpratade, jag hade inte mycket att säga så det blev ofta tyst. Tillslut hade alla tävlat och det var dags att vänta på resultaten.

”Vidare deltagande!” sa en djup röst. ”ÄR: 1,2,5,8,15,17,18,20,22,23!” sa rösten. Jag skvatt till. Vilket nummer var jag nu igen. West reste sig upp.

”Carmen, åtta, du kom vidare!” sa han. Mina ögon vidgades och jag flög upp från bänken.

”AAAAAAAAAAAAaaa.....j” blev mitt glädjetjut i stället då jag kände av foten. West satt mig ner igen och skrattade.

”Ja, fast innan nästa tävling så får du se till att vila och bli bra i foten!” sa han.

Kai som hade hållit sig på stan kom för att rida hem och jag fick sätta mig bakom West eftersom att den tredje hästen nu var såld. Men tur var väl det, jag hade nog inte kommit långt med min skadade fot. Kai blinkade åt mig då han suttit upp på Zoro. Det var förmodligen för att jag nu var tvungen att hålla om West och Kai missade ju inte ett tillfälle att retas lite. Men när vi väl började rida glömde jag allt sådant. Jag höll ett stadigt grepp om Wests midja och lutade med kinden emot hans rygg.

Såg han mig som en tjej nu? Eller var jag för manlig? Jag ville så gärna veta. Mina händer låg korsade över hans navel och jag sänkte dem avsiktligt. Jag tänkte inte precis antasta honom men jag tänkt hålla mina händer så nära jag kunde. Tillslut höll jag händerna emellan hans höftben. Det var som att jag tänkte att han kanske skulle tänka på att jag var tjej ifall.... Nej jag vet inte, varför..... jag lyfte fort händerna igen, vad konstig jag var. West kunde ju ändå inte göra något åt det, eller det kunde han nog.. men. Nej nu fick det vara slutflamsat. Tänkte jag och försökte istället att tänka på hur jag skulle träna till nästa tävling. Det var en del nya saker som skulle ske då.

Vi satt vid kvällsbordet och jag och Kai snackade i mun på varandra. Plötsligt höjde West också rösten och deltog i vårt kackel vilket resulterade till att både jag och Kai blev tyst och kollade på honom. Då skrattade

han.

”Då vet jag hur jag ska få tyst på er!” sa han. Jag rynkade näsan.

”Du kan aldrig få tyst på mig!” sa jag och räckte ut tungan. Då lutade sig West över bordet och såg på mig med en djup blick. Plötsligt blev det knäpptyst och jag stirrade in i de ljusblåa ögonen.

”Ursäkta vad sa du nyss?” frågade han efter ett tag. Jag blinkade till. Vad i hela friden hände? Jag mindes inte vad jag precis sagt och plötsligt bröt Kai ut i ett högt gapskratt.

”Oj Oj, säger jag bara!” sa han. Jag såg på honom.

”Va? Asså ni gör mig förvirrad!” sa jag lite brytt. West lutade sig bara lite nöjt tillbaka.

”Försöker du testa din charm på mig!” utbrast jag då jag började få koll på läget. West log.

”Ja, funkade det?” frågade han. Jag visste inte vad jag skulle svara och tydligen syntes det på mig för Kai skrattade ännu mer men nu försökte han hålla tillbaka de. Jag slog honom lätt i bakhuvudet.

”Håll käften!” sa jag buttert.

”Nej jag är skit trött!” sa West och reste sig. ”Ska du sova på soffan i natt?” frågade han sedan.

”Det kan bli lite jobbigt att gå upp för stegen till loftet med din fot.” han synade mig upp och ner.

”Emm... jo tack..” sa jag.

”Ja ja, god natt.” sa han och gick in på toaletten. Kai kollade på den stängda dörren och det var tyst enda tills vi kunde höra att West drog på duschen. Kai kollade på mig då jag drack upp det sista utav mitt te innan han började snacka.

”Vad tror du? Hur verkar han?” frågade han. Jag hann knappt svälja men Kai fortsatte att snacka.

”Asså jag tycker han verkar... ja men du var ju själv här just nu!” sa han och log. Jag ställde ner koppen.

”Vadå vad tror du?!” frågade jag. Han ryckte snabbt på axlarna.

”Jag undrar vad för åtgärder som behövs!” sa han och såg mystisk ut.

”Haha vadå åtgärder?” frågade jag. Han skakade på huvudet.

”Nej, ska jag hjälpa dig till soffan min handikappade lilla vän?” frågade han. Jag log snett.

”Det får du väl göra min stilige stora vän.” sa jag tillbaka.

Jag vaknade sent nästa morgon. Jag hade ju väckarklockan på loftet och West hade tydligen låtit mig sova. Solen sken in i vardagsrummet men AC:n höll den jobbiga värmen borta. Jag satt mig upp i soffan men det tog emot i axeln. Jag kollade på min armbåge och vidgade ögonen. Den såg svullen ut. Jag drog ner t-shirten över axeln och upptäckte ett stort blå - gult blåmärke. Det ömmade lite. Jag kände mig verkligen lite handikappad. Svullen armbåge, blåslagen axel och krossad fot. Men det var ett gott tecken ...tyckte jag. Jag hade ju varit med i rodeo mästerskapets andra deltävling och kommit vidare. Dörren öppnades och Kai kom in.

”OOhh tjaaa tvåsovare, gissa vart jag varit!” sa han då han såg att jag var vaken.

”På.. jobbet?” frågade jag.

”Haha nej.” sa han och höll upp två kassar.

”Okej, du har handlat..” sa jag.

”Ja och vill du se en sak som jag köpt..bland annat.” sa han. Jag ryckte på axlarna.

”Det är till dig och West, jag tyckte att det var dags nu!” sa han. Jag sänkte ögonbrynen. Han stack ner händerna i en påse och lyfte upp en burk och ett paket. Han hade ett brett leende på läpparna, en min som jag snart skulle kunna göra motsatsen till. Han höll i en burk Viagra och ett paket kondomer.

"KAI DIN IDIOT! SLÄNG DET FORT INNAN NÅGON SER!!" sa jag uppspelt. Han skrattade högt.
"Förlåt jag kunde inte låta bli. Det var ett skämt!" sa han. Jag snörpte på munnen.
"jätte kul Kai, Vad tror du West skulle säga ifall han fick höra det här?!" sa jag.
"Haha, ride on baby!" sa Kai. Jag sänkte ögonbrynen åt honom.
"Sluta, ta bort det nu innan det händer något pinsamt!" sa jag. Kai räckte ut tungan åt mig.
"Ja ja okej fröken!" sa han och gick in i köket.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren A-asuka med Poeter.se id #37154 innehar upphovsrätten